

РЕШЕНИЕ

№ 5345

гр. София, 08.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 08.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **2121** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно -осигурителния процесуален кодекс.

Първоначално е образувано по жалба на Д.“Е. ЕИК[ЕИК] [населено място], [улица], представлявано от Д. А. Д. – управител, срещу Ревизионен акт (РА)№ Р-22221016008206-091-001/27.11.2017 г., издаден от М. С. Х. - Началник сектор, възложил ревизията, и М. Й. В. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП - [населено място], в частта потвърдена с Решение № 708/23.05.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с който е отказано право на данъчен кредит в общ размер 52 021.00 лв. за данъчни периоди м. 01, 04, 06, 08, 09, 10 и 12.2011 г., м. 04. 09. 10 и 11.2012 г., м. 03 и 04.2013 г., м. 09 и 12.2015 г., м. 01.2016 г. по фактури, издадени от доставчиците [фирма] (само по фактура № 170/31.03.2012 г.), [фирма]. [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], ведно със съответните лихви за забава на стойност 26 687.34 лв. и не са признати доставки от [фирма] към [фирма], за които в РА се твърди, че е начислен ДДС без основание в размер 85 011.94 лв., но се приема за дължим по реда на чл. 85 от ЗДДС.

По жалбата е образувано адм.дело № 11280/2019г. по описа на Административен съд София - град, като постановеното по делото Решение № 3002/17.06.2020г. е отменено с Решение № 2136 от 17.02.2021г. по адм. дело № 9499/2020 г. по описа на Върховен административен съд, е отменено, като е отменен ревизионен акт № Р-22221016008206-091-001/27.11.2017 г., издаден от органи по приходите при ТД на

НАП - С., потвърден с решение № 708/23.05.2018 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. при ЦУ на НАП, в частта му на отказаното му право на приспадане на ДДС в размер 2 504 лв. по фактура № 170/31.03.2012 г., издадена от [фирма], със съответните лихви за забава.

Решение № 3002/17.06.2020г. по адм.дело № 11280/2019г. на АССГ е отменено с вече посоченото решение на ВАС и в частта му, с която е отхвърлена жалбата на [фирма] против ревизионен акт № Р-22221016008206-091-001/27.11.2017 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с решение № 708/23.05.2018 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. при ЦУ на НАП, относно отказаното му право на приспадане на данъчен кредит по следните фактури: фактура № 1000333/29.09.2015 г. и фактура № 1000663/22.12.2015 г., издадени от [фирма]; фактура № 1285/20.09.2012 г., издадена от [фирма]; фактура № 1358/13.09.2012 г., издадена от [фирма]; фактура № 305/17.04.2013 г., издадена от [фирма]; фактура № 1369/11.09.2012 г. и фактура № 1394/27.09.2012 г., издадени от [фирма]; фактури с номера 5/26.11.2012 г. и 351/27.03.2013 г. за авансови плащания, издадени от [фирма]; фактура № 1490/20.10.2012 г., издадена от [фирма]. В останалата му част решението на АССГ е оставено в сила.

С решението на ВАС, делото е върнато в посочената част за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия първоинстанционен съд.

В съдебно заседание жалбоподателя, чрез процесуален представител – адв.И., в позиция по същество, както и в представени писмени бележки пледира за отмяна на оспорения ревизионен акт в обжалваната част. Сочил, че изводите в РА за липса на реални доставки са в пълно противоречие със събраните доказателства – неоспорените писмени доказателства (фактури, приемо-предавателни протоколи, платежни документи, удостоверяващи получаването на алуминиеви профили от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], както и СМР услуги от доставчиците [фирма] и [фирма], заключенията на двете съдебно-технически експертизи и заключението на съдебно-счетоводната експертиза. Претендира разносски съобразно списък, вкл.и тези при предходното разглеждане на делото и пред ВАС.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище.

При първото разглеждане на делото са приети доказателствата, събрани в ревизионното производство, допуснато е изслушването на съдебно-счетоводна експертиза (л.147-153), съдебно-техническа експертиза, изпълнена от ВЛ Н. (л.178-180) по отношение реалността на извършените СМР по договор от 23.11.2012г. с [фирма], съдебно-техническа експертиза, извършена от вещото лице Л. А. по отношение на изработена от [фирма] „База данни на потенциални клиенти на LED осветление“ по договор от 01.12.2011г. и дали изработения продукт съдържа характеристиките по чл.1.2. от този договор, допусната е повторна съдебно-техническа експертиза, изпълнена от същото вещо лице (л.281-288, както и съдебно-техническа експертиза с предмет дали закупените метални профили от доставчиците [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма] са вложени в произведените от жалбоподателя продукти, (л.337-339), събрани са писмени доказателства, представени от страните.

Няма спор, че жалбата е допустима, а обжалваният акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, поради което съдът, при новото разглеждане на делото,

не обсъжда тези въпроси.

Доколкото производството е по реда на чл.226, ал.1 от АПК първоинстанционният съд съобразява указанията на касационната инстанция, в изпълнение на които, в частта на РА, в която не е признато правото на жалбоподателя на приспадане на ДДС следва да обсъди и изложи мотиви събраните доказателства установяват ли осъществяването на доставките или не, по отношение на доставките по:

- фактура № 1000333/29.09.2015 г. и фактура № 1000663/22.12.2015 г., издадени от [фирма] с приложения към тях приемо-предавателни протоколи, пътен лист и товарителница /л. 1046 – л. 1049/, представени в хода на ревизията и обсъдени в ревизионния доклад;

- фактура № 1285/20.09.2012 г., издадена от [фирма], с приложен към нея приемо-предавателен протокол /л. 405/;

- фактура № 1358/13.09.2012 г., издадена от [фирма], и приемо-предавателен протокол /л. 403/;

- фактура № 305/17.04.2013 г., издадена от [фирма], и приемо-предавателен протокол към нея /л. 411/;

- фактура № 1369/11.09.2012 г. и фактура № 1394/27.09.2012 г., издадени от [фирма], с приложения към тях приемо-предавателни протоколи /л. 406 – л. 409/;

- фактури с номера 5/26.11.2012 г. и 351/27.03.2013 г. за авансови плащания, издадени от [фирма], с договор и протокол/акт образец 19 /л. 1033 – л. 1036/;

- фактура № 1490/20.10.2012 г., издадена от [фирма], с договор и протокол/акт образец 19 към нея /л. 1042 – л. 1044/,

както и обсъди довода на ревизиращия екип, че протоколите към фактурите, издадени от [фирма], не съдържат идентификация на лицата, които са ги подписали, обсъди съдебно-счетоводната експертиза и двете съдебно-технически експертизи, изготвени от вещите лица К. Б. и Б. Н.. и формира изводи по отношение на тези доставки за това доказани ли са посочените по-горе две предпоставки за признаване правото на данъчен кредит – осъществяването на доставките и използване на стоките и услугите във връзка с осъществяваната от получателя независима икономическа дейност за следващи облагаеми доставки.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото, становищата на страните и в рамките на задължителната проверка по чл.160 от ДОПК, съдът намира следното:

За периодите в обхвата на ревизията основната дейност на [фирма] е била производство на осветление. На основание чл. 37. ал. 3, чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК на ревизирания субект били връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221016008206-040-001/06.12.2016 г.. №Р-22221016008206- 040-002/15.02.2017 г.. №Р-22221016008206-040-003/14.03.2017 г.. №Р-22221016008206-040-004/15.03.2017 г. и №Р-22221016008206-040-005/25.04.2017 г., с които били изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация. В отговор са представените документи, описани в РД.

По отношение на доставките на алуминиеви профили от [фирма].

В ревизионното производство е иницирано извършването на насрещна проверка на този доставчик, като до същия е изпратено ИИНП от 07.12.2016г. в отговор на което от страна на доставчика не са представени изисканите документи в посочения в искането 7-дневен срок. Извършена е проверка в ПП V. 14 при която е установено,

че в дневниците за продажби на Теле А. Е. с получател дружеството – жалбоподател са включени две фактури - № 2015101.....333/29.09.2015г. и № 2015121....663/22.12.2015г. След анализ на информацията, съдържаща се в информационните масиви на НАП по отношение на този доставчик е установено, че за периода 01.01.2011г. – 31.12.2015г. в дружеството има назначено 1 лице на трудов договор, че същото е регистрирано по ЗДДС на 30.09.2013г. и дерегистрирано на 25.04.2016г. , като декларираната дейност пред НАП е товарен автомобилен транспорт. В хода на проверката от страна на Теле А. Е. не са представени издадените фактури, обратна ведомост, транспортни документи и справка за стоково поток за периода ., не са представени описи към фактурите, съдържащи информация за вид и модел на стоките, количество и единична цена. Установено е, че Теле А. Е. притежава три броя ЕКАФП с дистанционна връзка като и трети са в обекти за предоставяне на услуги за превоз на товари на територията на [населено място] – два в жк И. и 1 в жк Света Т..

В хода на ревизията от страна на [фирма] са представени посочените две фактури, а именно: фактура № 2015101.....333/29.09.2015г. с предмет на доставка материали по опис и данъчна основа 10 500 лв. и ДДС 2100 лв. с приложен касов бон за извършено плащане в брой на стойност 12 600 лв. Представен е Приемо-предавателни протоколи от 29.09.2015 г. удостоверяващ предадените от [фирма] видове и количества материали по опис и тяхното получаване от [фирма]. Представени са пътен лист, серия А325164 от 29.09.2019 г. и товарителница от същата дата, съдържащи данни за изпращача – Теле А. Е. и получател – Д. Е. , както и за превозвача - Б. Б. Е., с място на натоварване и на разтоварване, наименование на стоката и данни за МПС. Придобитите стоки са отразени в счетоводството на жалбоподателя по сметка 3031 срещу кредита на сметка 501. Стоките са изписани като продадени и отразени по дебита на сметка 702 и по кредита на сметка 3031. От страна на жалбоподателя са представени и Свидетелство за регистрация на ЕКАФП на [фирма].

За доставката по Фактура с № 2015121.... 663/22.12.2015г. с предмет на доставка материали по опис и данъчна основа 12 100 лв. и ДДС 2420 лв. с приложен касов бон за извършено плащане в брой на стойност 14520 лв. е представен е Приемо-предавателни протоколи от 22.12.2015 г. удостоверяващ предадените от [фирма] видове и количества материали по опис и тяхното получаване от [фирма]. Представени са пътен лист, серия А352832 от 22.12.2015 г. с водач Ю. Д. и посочени данни за товарния автомобил, издаден от [фирма] за осъществен транспорт на материалите от [фирма] до „Д.“, с място на натоварване и на разтоварване, наименование на стоката и данни за МПС. Придобитите стоки са отразени в счетоводството на жалбоподателя по сметка 3031 срещу кредита на сметка 501. Стоките са изписани като продадени и отразени по дебита на сметка 702 и по кредита на сметка 3031. От страна на жалбоподателя са представени и Свидетелство за регистрация на ЕКАФП на [фирма].

Заклучението на ССЧЕ установява, че дружеството е осъществило плащането в брой по тези доставки, като плащането е осчетоводено по съответната сметка. Същото заключение установява, че закупените стоки са били вложени при преустройството и оборудването на шоурума на дружеството в [населено място], жк Б. брезе [жилищен адрес] производствен цех на [улица] и складово помещение в [населено място], на ул.Б. и същите са били за собствено ползване от дружеството. Заклучението на експертизата сочи, че организацията на счетоводната отчетност на дружеството е в

съответствие със счетоводните стандарти и Закона за счетоводството.

С оглед на изложеното съдът намира, че безспорно е доказано по делото извършването на доставката от доставчика [фирма], поради което правото му на данъчен кредит по тези доставки неправилно не е признато с оспорения РА. Същият следва да се отмени в частта му, в която не е признато право на приспадане на ДДС в размер на 2 420 лв. по фактура с № 2015121.... 663/22.12.2015г. и в размер на 2100 лв. по фактура № 2015101.....333/29.09.2015г., двете издадени от [фирма].

По отношение на доставката по фактура № 1285/20.09.2012 г., издадена от [фирма], с предмет на доставка алуминиеви профили на стойност 9 212 лв. и ДДС в размер на 1842 лв. в ревизионното производство от страна на доставчика в отговор на ИПДПО не са представени документи. На доставчика е била извършена ревизия, в хода на която по отношение на тази доставка не са ангажирани доказателства. От страна на жалбоподателя в ревизионното производство е представено въпросната фактура, както и регистър Дневник на продажбите и СД по ДДС за данъчен период м.10 2012г. Заключение на съдебно-счетоводната експертиза установява, че фактурата е платена в брой, като плащането от жалбоподателя е осчетоводено по сметка Каса. Фактурата е осчетоводена по сметка 401 „Доставчици“, а начисления данък – по сметка 4531` Закупените профили са вложени като компоненти по договор с А. О. с предмет Доставка на елементи и комплектовка за изграждане на мачти по проект Създаване на система за ранно оповестяване на горски пожари. Представен е приемо-предавателен протокол от 20.09.2012 г., удостоверяващ предадените от [фирма] алуминиеви профили (658 метра) и тяхното получаване от [фирма]. Експертизата установява, че счетоводството на [фирма] е водено редовно. Организацията на счетоводната отчетност се осъществява в съответствие със Закона за счетоводството при спазване на основните счетоводни принципи.

С оглед на изложеното съдът намира, че безспорно е доказано по делото извършването на доставката от доставчика [фирма], поради което правото му на данъчен кредит по тези доставки неправилно не е признато с оспорения РА. Същият следва да се отмени в частта му, в която не е признато право на приспадане на ДДС в размер на 1842лв. по фактура № 1285/20.09.2012 г., издадена от [фирма].

По отношение на тази доставка с предмет „метални / алуминиеви профили“, заключението на съдебно техническата експертиза, извършена от вещото лице Б. (л.337-339), установява, че описаните в изследваната фактура профили са вложени от жалбоподателя в процесния период в произведените от него продукти, като ревизираното дружество не е възможно да произвежда изделията си без профилите, описани във фактурите, доколкото тези профили са „необходима и незаобиколима част“ от изделията, произвеждани от жалбоподателя.

По отношение на доставките по фактура № 1358/13.09.2012 г., издадена от [фирма] в ревизионното производство е установено, че дружеството доставчик е deregистрирано по ЗДДС на 16.11.2012г. Дружеството не е представило изисканите му документи, а при извършени две посещения на декларирания адрес, удостоверени с протоколи от 12.12.2016г. и от 20.12.2016г. проверяваното лице не е открито. При извършената проверка в информационните масиви на НАП е установено, че посочената фактура не е включена в дневника за продажби и в СД за м.09.2012г. Установено е, че дружеството не разполага с кадрова обезпеченост за извършване на доставката.

В хода на ревизията, от страна на жалбоподателя е представена фактурата с предмет на доставка 517 м.алуминиеви профили на стойност 7238 лв. и ДДС 1447,60 лв., платена в брой, без приложен към нея касов бон. Заключение на съдебно-счетоводната експертиза установява, че плащането е осчетоводено по сметка 501 – Каса, а фактурата е осчетоводена по сметка 401, а начисления данък – по сметка 4531. Представен е приемо-предавателен протокол от 13.09.2012 г., удостоверяващ предадените от [фирма] алуминиеви профили (517 л.м.) и тяхното получаване от [фирма] Закупените профили са вложени като компоненти по договор с А. О. с предмет Доставка на елементи и комплектовка за изграждане на мачти по проект Създаване на система за ранно оповестяване на горски пожари. Представен е приемо-предавателен протокол от 20.09.2012 г., удостоверяващ предадените от [фирма] алуминиеви профили (658 метра) и тяхното получаване от [фирма]. Експертизата установява, че счетоводството на [фирма] е водено редовно. Организацията на счетоводната отчетност се осъществява в съответствие със Закона за счетоводството при спазване на основните счетоводни принципи.

По отношение на тези доставки с предмет „метални профили“, заключението на съдебно техническата експертиза, извършена от вещото лице Б. (л.337-339), установява, че описаните в изследваната фактура метални профили са вложени от жалбоподателя в процесния период в произведените от него продукти, като ревизираното дружество не е възможно да произвежда изделията си без профилите, описани във фактурите, доколкото тези профили са „необходима и незаобиколима част“ от изделията, произвеждани от жалбоподателя.

С оглед на изложеното съдът намира, че безспорно е доказано по делото извършването на доставката от доставчика [фирма], поради което правото му на данъчен кредит по тази доставка неправилно не е признато с оспорения РА. Същият следва да се отмени в частта му, в която не е признато право на приспадане на ДДС в размер на 1447,60 лв. по фактура № 1358/13.09.2012 г., издадена от [фирма].

По отношение на фактура № 305/17.04.2013 г., издадена от [фирма], и приемо-предавателен протокол към нея с предмет на доставка метални профили 2000 бр. на стойност 20 000 лв. и ДДС 4000 лв. , платена на два пъти по банков път констатациите на ревизиращите органи са идентични – от страна на доставчика не са представени документи, а данните в информационните масиви на НАП сочат за кадрова и материална обезпеченост за осъществяване на доставката по посочената фактура. Извършеното ревизия на доставчика е установила че дружеството е отразявало в регистър Дневник за продажбите фактури, с предмет на доставки стоки или услуги, без да има доказателства за реалното им

извършване. В ревизионното производство от страна на жалбоподателя е представена въпросната фактура, с доказателства за извършено плащане по нея по банков път. Заключение на ССЧЕ по тази фактура установява, че е налице плащане по фактурата, което е надлежно осчетоводено. Закупените профили са вложени от жалбоподателя за производство на метални конструкции към осветителни тела, които са продадени или вложени по договор между Б. А. Е. за подмяна на съществуващото осветление в шоурума на Б. А. Е. – на представителството на В. за България, както и в складовете, офисите и битовите помещения и подземния паркинг на възложителя.

По отношение на доставката с предмет „метални профили“, заключението на съдебно техническата експертиза, извършена от вещото лице Б. (л.337-339), установява, че описаните в изследваните фактури метални профили са вложени от жалбоподателя в процесния период в произведените от него продукти, като ревизираното дружество не е възможно да произвежда изделия си без профилите, описани във фактурите, доколкото тези профили са „необходима и незаобиколима част“ от изделията, произвеждани от жалбоподателя.

С оглед на изложеното съдът намира, че безспорно е доказано по делото извършването на доставката от доставчика [фирма], поради което правото му на данъчен кредит по тази доставка неправилно не е признато с оспорения РА. Същият следва да се отмени в частта му, в която не е признато право на приспадане на ДДС в размер на 4000 лв. по фактура № № 305/17.04.2013 г., издадена от [фирма].

По отношение на доставките по фактура № 1369/11.09.2012 г. и фактура № 1394/27.09.2012 г., издадени от [фирма], с приложени към тях приемо-предавателни протоколи /л. 406 – л. 409/.

Предмет на доставката по фактурата от 11.09.2012. отново са алуминиеви профили на стойност 12408,60 лв. и ДДС 2481,92 лв., а по фактурата от 27.09.2012г. - алуминиеви профили на стойност 7590,49 лв. и ДДС 1518,10 лв. Представения ППП от 11.09.2012г., както и този от 27.09.2012г., подписани от доставчика и жалбоподателя, установяват предаването на алуминиеви профили ф 20 2 мм 896 линейни метра, по първата фактура и същият вид алуминиева профили, но 548,05 линейни метра по втората фактура – от 27.09.2012г. като посочените линейни метра са идентични с тези, посочени като количество във фактурите. Заключение на ССЧЕ по отношение на доставката по тези фактури установява, че фактурите са платени в брой, плащането и фактурите са надлежно осчетоводени в съответните сметки (л.150 и стр.7 от

заклучението на ССЧЕ), като закупените профили са вложени като компоненти при изпълнението на договор с А. О. с предмет Доставка на елементи и комплектовка за изграждане на мачти по проект Създаване на система за ранно оповестяване на горски пожари.

По отношение на тези доставки с предмет „метални профили“, заключението на съдебно техническата експертиза, извършена от вещото лице Б. (л.337-339), установява, че описаните в изследваните фактури метални профили са вложени от жалбоподателя в процесния период в произведените от него продукти, като ревизираното дружество не е възможно да произвежда изделията си без профилите, описани във фактурите, доколкото тези профили са „необходима и незаобиколима част“ от изделията, произведени от жалбоподателя.

С оглед на изложеното съдът намира, че безспорно е доказано по делото извършването на доставката от доставчика [фирма], поради което правото му на данъчен кредит по тези доставки неправилно не е признато с оспорения РА. Същият следва да се отмени в частта му, в която не е признато право на приспадане на ДДС в размер на 2481,92лв. по фактура № 1369/11.09.2012 г. и в размер на 1518,10 лв. по фактура № 1394/27.09.2012г., двете, издадена от [фирма].

По отношение на фактури с номера 5/26.11.2012 г. и 351/27.03.2013 г. за авансови плащания, издадени от [фирма], с договор и протокол/акт образец 19 /л. 1033 – л. 1036/; както и за фактура № 1490/20.10.2012 г., издадена от [фирма], с договор и протокол/акт образец 19 към нея /л. 1042 – л. 1044/.

За доставките по тези фактури с оглед заключението на ССЧЕ и представените писмени доказателства съдът приема, че безспорно се установява осъществяването на доставките, поради което с оспорения РА незаконосъобразно е отказано правото на приспадане на ДДС в размер на 8 000 лв. по фактура № 5/26.11.2012г. и в размер на 7000 лв. по фактура № 351 от 27.03.2013г. И по двете фактури заключението на експертизата установява наличие на плащания по банков път, законосъобразно осчетоводяване на фактурите и на плащанията, както и удостоверяване на извършените СМР по договора с Г. Е. с Протокол Акт обр.19 .

Поради изложеното съдът намира че оспорения РА следва да бъде отменен в частта, с която е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и по посочените две фактури с доставчик Г. Е. в общ размер на 15 000 лв., както и по фактура № 1490/20.10.2012 г., издадена от [фирма], с предмет на доставката „СМР по договор“ в размер на 1 030 лв. Налице са доказателства за осъществени реални доставки по всички

посочени фактури, поради което правото на данъчен кредит следва да бъде признато, а РА отменен и в тази негова част.

При този изход на спора съдът намира за основателна претенцията за разноски на жалбоподателя, която следва да бъде уважена в размер на 8 414,52 лв. за производството пред настоящата инстанция, пред Върховен административен съд и при първото разглеждане на делото - в производството по адм.дело № 11280/2018г. по описа на АССГ.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221016008206-091-001/27.11.2017 г., издаден от М. С. Х. - Началник сектор, възложил ревизията, и М. Й. В. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП - [населено място], в частта потвърдена с Решение № 708/23.05.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, в обжалваната му пред съда част, с която "Д. Е., ЕИК[ЕИК], е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 1000333/29.09.2015 г. и фактура № 1000663/22.12.2015 г., издадени от [фирма]; фактура № 1285/20.09.2012 г., издадена от [фирма]; фактура № 1358/13.09.2012 г., издадена от [фирма]; фактура № 305/17.04.2013 г., издадена от [фирма]; фактура № 1369/11.09.2012 г. и фактура № 1394/27.09.2012 г., издадени от [фирма]; фактури с номера 5/26.11.2012 г. и 351/27.03.2013 г. за авансови плащания, издадени от [фирма]; фактура № 1490/20.10.2012 г., издадена от [фирма], в общ размер на 31 839,62 лв. и съответните лихви.

ОСЪЖДА НАП - Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноски в производството в размер на 8 414,52 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: